

ชื่อเรื่อง	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอกเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด		
ผู้วิจัย	รังสิกร ไวยรัตน์		
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน	ที่ปรึกษาหลัก	
	ดร.ธัญญรัตน์ คณะวัน	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอกเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ใน 4 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมเสนอปัญหาและหาสาเหตุของปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมวางแผนแก้ไขปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และด้านการมีส่วนร่วมติดตามผลและประเมินผลการจัดการ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทายโร ยามาเน่ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามชุมชนต่างๆ ตามสัดส่วน โดยวิธีสุ่ม อย่างง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ และแบบปลายเปิด มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.8117 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอกเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมติดตามผลและประเมินผลการจัดการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ด้านการมีส่วนร่วมวางแผนแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมเสนอปัญหาและหาสาเหตุของปัญหา รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมติดตามผลและประเมินผลการจัดการ ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรจัดให้มีถังขยะ
เพื่อรองรับให้มากกว่านี้และจัดเก็บอย่างสม่ำเสมอ รองลงมา คือ ควรประชาสัมพันธ์การดำเนินการ
เกี่ยวกับขยะมูลฝอยให้ประชาชนรับทราบอย่างสม่ำเสมอ และควรกระตุ้นและสร้างจิตสำนึกให้
รักษาความสะอาด ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

TITLE Public Participation in Waste Management of Kasetwisai Municipality in
Kasetwisai District, Roi Et Province

AUTHOR Rangikon wiyarat

INDEPENDENT STUDY ADVISORS

Associate Professor Prajan Kanewan	Major Advisor
Dr. Thanyarat Kanewan	Co - advisor

DEGREE Master of Public Administration   **MAJOR** Public Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University   **YEAR** 2015

Abstract

The purpose of this research was to study public participation in waste management of Kasetwisai Municipality, Kasetwisai District, Roi Province in four aspects: participation in proposing problems and finding out the causes, participation in planning, participation in operating, and participation in decision making and management evaluation. The sample consisted of 385 informants who were purposively selected from the population in the target area via Taro Yamane's table. Moreover, they were proportionally gathered from villages by using simple random sampling. The study tool was a questionnaire with three parts i.e. checklist, six - rating scale and open-ended questions with the reliability of 0.8117. The basic statistics employed in this study were percentage, mean and standard deviation. The study results revealed that:

1. Public participation in waste management of the aforementioned organization was overall found at a low level. Having considered each aspect, it showed that their participation in decision making and management evaluation was at the lowest level; participation in planning was at a low level while other aspects were at a moderate level. In addition, their participation in proposing problems and finding out the causes was at the average highest level and was followed by participation in planning and participation in decision making and management evaluation respectively.

2. The following opinions and suggestions were most proposed by the sample: More dustbins should be provided and garbage should be regularly collected. Waste management should also be regularly publicized. Moreover, cleanliness awareness should be motivated and cultivated in people's mind.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University